

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 października 2019 roku

Sąd Okręgowy w Suwałkach I Wydział Cywilny w składzie następującym:

Przewodnicząca	SSO Aneta Ineza Sztukowska
Protokolant	starszy sekretarz sądowy Małgorzata Przyborowska

po rozpoznaniu w dniu 28 października 2019 roku w Suwałkach

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Banku S.A. z siedzibą w W.

przeciwko A. G.

o zapłatę

I. oddała powództwo.

II. zasądza od powoda (...) Banku S.A. z siedzibą w W. na rzecz pozwanego A. G. kwotę 5.417 zł (słownie: pięć tysięcy czterysta siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

SSO Aneta Ineza Sztukowska

Sygn. akt I. C. 682/19

UZASADNIENIE

Powód (...) Bank S.A. w W. wystąpił z pozwem o zapłatę w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko A. G., domagając się zasądzenia od pozwanego kwoty 117.313,50 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. Jednocześnie powód domagał się zasądzenia od pozwanego kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, iż w dniu 19 września 2017 r. pozwany zaciągnął zobowiązanie względem powoda w postaci umowy pożyczki nr (...). Na jej podstawie pozwany zobowiązał się do terminowej spłaty określonej sumy pieniężnej na rzecz powoda. W związku z nienależytym wykonywaniem przez pozwanego zaciągniętego zobowiązania umownego (brak terminowego uregulowania wpłat), skutkującym naruszeniem warunków wymienionej umowy, zadłużenie powstałe na tle jej realizacji, z dniem 15 maja 2019 r. zostało postawione w stan pełnej wymagalności. W konsekwencji, pismem z dnia 16 maja 2019 r. pozwany został wezwany do spłaty wymagalnego zadłużenia pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego. Wezwanie do zapłaty nie odniosło oczekiwanego skutku.

Postanowieniem Referendarza Sądowego Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie z dnia 18 czerwca 2019 roku o sygn. akt VI Nc-e 1008602/19, wobec stwierdzenia braku podstaw do wydania nakazu zapłaty w elektronicznym

postępowaniu upominawczym, sprawę przekazano do Sądu Okręgowego w Suwałkach jako sądu właściwości ogólnej pozwanego.

Nakazem zapłaty z dnia 26 lipca 2019 r. w sprawie sygn. akt I. Ns. 79/19 wydanym w postępowaniu upominawczym Sąd Okręgowy w Suwałkach roszczenie powoda uwzględnił w całości.

Od orzeczenia powyższego, w przepisany terminie, pozwany A. G. wniósł sprzeciw, zaskarżając je w całości i domagając się oddalenia powództwa z uwagi na nieistnienie roszczenia, brak wymagalności roszczenia i wadliwe określenie należności głównej w zakresie naliczenia odsetek umownych i „karnych”.

Argumentując sprzeciw pozwany wskazał, że powód dochodzi pozwem roszczenia w oparciu o kserokopie dokumentów prywatnych, nie poświadczone za zgodność z oryginałem przez osobę uprawnioną, co pozbawia je mocy dowodowej. Dodatkowo, pozwany podniósł też, że załączony do pozwu dokument w postaci przedsądowego wezwania do zapłaty został sporządzony przez osobę nieuprawnioną, a pod wezwaniem tym brak jest własnoręcznego podpisu tejże osoby, lecz znajduje się jej podpis mechaniczny (tzw. faksymile). Na rozprawie w dniu 28.10.2019 r. pozwany zaakcentował zaś, że wypowiedzenie umowy skierowane do niego przez powoda należy ocenić jako bezskuteczne jako że nie została wyczerpana wymagana prawem i umową procedura poprzedzająca dokonanie wypowiedzenia.

Sąd ustalił, co następuje:

Dnia 19.09.2017 r. (...) Bank S.A. w W. (zwany dalej Bankiem) udzielił A. G. (zwanemu dalej Kredytobiorcą) kredytu konsolidacyjnego w kwocie 119.605,28 zł, oprocentowanego wg zmiennej stopy procentowej obowiązującej w Banku i podlegającego spłacie w 66 równych ratach kapitałowo-odsetkowych, płatnych nie później niż do 18 dnia każdego miesiąca. W umowie kredytu przewidziano przy tym, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu przez Kredytobiorcę zobowiązań pieniężnych wynikających z umowy, Bank będzie pobierał od kwoty niespłaconych w terminie zobowiązań podwyższone odsetki od zadłużenia przeterminowanego w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481§2¹ kc, poczynając od dnia, w którym spłata miała nastąpić do dnia poprzedzającego spłatę. Dodatkowo, w przedmiotowej umowie zastrzeżono, że należność niespłacona w terminie wynikającym z umowy albo spłacona w niepełnej wysokości stanowi w całości lub w części niespłaconej zadłużenie przeterminowane poczynając od dnia następnego po terminie spłaty wynikającym z umowy. Na wypadek zaistnienia takiej sytuacji strony umowy ustaliły przy tym, że o powstaniu zadłużenia przeterminowanego Bank poinformuje Kredytobiorcę, a także pozostałe osoby będące dłużnikami Banku z tytułu prawnego zabezpieczenia spłaty kredytu w pierwszej kolejności poprzez wysyłane drogą elektroniczną (sms, mail, bankowość internetowa) oraz poprzez kontakty telefoniczne z Kredytobiorcą. Ponadto, Bank zobowiązał się do wysłania do Kredytobiorcy monitów pisemnych, w tym pierwszego – nie wcześniej niż w 2 dniu występowania zadłużenia przeterminowanego i kolejnego – nie wcześniej niż w 31 dniu występowania zadłużenia przeterminowanego oraz następnego – nie wcześniej niż w 60 dniu występowania zadłużenia przeterminowanego. Dopiero w wypadku nieuregulowania przez Kredytobiorcę zadłużenia przeterminowanego pomimo czynności Banku opisanych powyżej, w umowie kredytowej na rzecz Banku zastrzeżono prawo wypowiedzenia umowy kredytu (z zachowaniem 30 – dniowego terminu wypowiedzenia), poprzedzonego wezwaniem do zapłaty przewidzianym w „art. 75c ust.” Prawo bankowe, tj. wezwaniem Kredytobiorcy do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od daty otrzymania wezwania – w przypadku niedotrzymania przez Kredytobiorcę warunków udzielenia kredytu albo w razie utraty przez Kredytobiorcę zdolności kredytowej. Jednocześnie w umowie wskazano, że jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez Kredytobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę (dowód: umowa o kredyt konsolidacyjny z dnia 19.09.2017 r. k. 15-17v).

Pismem z dnia 16.05.2019 r. Bank wezwał A. G. do zapłaty zadłużenia wynikającego z umowy kredytu konsolidacyjnego szczegółowo opisanego powyżej w terminie 7 dni od doręczenia wezwania. W wezwaniu tym zadłużenie określono na kwotę 116.693,10 zł, w tym kapitał – 107.839,00 zł, odsetki umowne za korzystanie z kapitału – 8.498,62 zł i odsetki karne od zadłużenia przeterminowanego – 355,48 zł. Wezwanie to doręczono A. G. dnia

24.05.2019 r. (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16.05.2019 r. k. 18, zwrotne poświadczenie odbioru korespondencji k. 19-19v).

Dnia 23.07.2018 r. Bank oraz A. G., w drodze aneksu, zmodyfikowali treść umowy kredytu z dnia 19.09.2017 r., wydłużając okres kredytowania. W aneksie tym strony złożyły oświadczenie, iż niespłacony kapitał kredytu – na datę podpisania aneksu – wynosi 107.839,00 zł oraz, że zostanie on spłacony w 61 miesięcznych równych ratach, płatnych nie później niż do 18 dnia każdego miesiąca, wraz z oprocentowaniem liczonemu według zmiennej stopy procentowej. Jednocześnie w aneksie przewidziano, że w przypadku opóźnienia w terminowym regulowaniu przez Kredytobiorcę zobowiązań pieniężnych wynikających z aneksu, Bank będzie pobierał od kwoty niespłaconych w terminie zobowiązań podwyższone odsetki od zadłużenia przeterminowanego w wysokości odsetek maksymalnych za opóźnienie określonych w art. 481§2¹kc, poczynając od dnia, w którym spłata miała nastąpić do dnia poprzedzającego spłatę. Dodatkowo, w przedmiotowej umowie zastrzeżono, że należność niespłacona w terminie wynikającym z umowy albo spłacona w niepełnej wysokości stanowi w całości lub w części niespłaconej zadłużenie przeterminowane poczynając od dnia następnego po terminie spłaty wynikającym z umowy. Na wypadek zaistnienia takiej sytuacji strony umowy ustaliły przy tym, że Bank wezwie Kredytobiorcę do dokonania spłaty zaległości w terminie 14 dni roboczych od otrzymania wezwania. Jednocześnie w umowie wskazano, że jeżeli należności nie zostaną uregulowane w całości w wyznaczonym terminie, jak również w sytuacji, w której złożony przez Kredytobiorcę wniosek o restrukturyzację zadłużenia zostanie odrzucony, Bank ma prawo wypowiedzieć umowę - z zachowaniem 30 - dniowego terminu wypowiedzenia (aneks z dnia 23.07.2018 r. k. 64-65, harmonogram spłat k. 66, formularz informacyjny k. 67-68, oświadczenie dotyczące ryzyka zmiennej stopy procentowej k. 69, Regulamin udzielania pożyczek/kredytów dla osób fizycznych k. 70-72, taryfa opłat i prowizji k. 73-77).

Pismem z dnia 17.12.2018 r., wobec niespłacania rat kredytu w terminie, Bank wezwał A. G. do zapłaty zadłużenia opiewającego na kwotę 4.602,77 zł w terminie 7 dni od otrzymania pisma pod rygorem wypowiedzenia umowy kredytu (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 17.12.2018 r. k. 61, historia spłaty kredytu k. 81-95).

Dnia 17.01.2019 r., wobec nieuregulowania należności określonych w wezwaniu z dnia 17.12.2018 r., Bank wystosował do A. G. pismo opatrzone tytułem „warunkowe wypowiedzenie umowy o pożyczkę/ o kredyt konsolidacyjny”, wzywając w tymże piśmie A. G. do zapłaty kwoty 6.928,37 zł w terminie 14 dni od doręczenia pisma i informując go o możliwości złożenia w terminie 14 dni od otrzymania pisma wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Jednocześnie w piśmie tym Bank zastrzegł, iż w przypadku nieskorzystania przez A. G. z uprawnień wskazanych w art. 75c Prawa bankowego, wypowiada umowę kredytu z dnia 19.09.2017 r., aneksowaną dnia 23.07.2018 r. z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych licząc od daty doręczenia pisma. Przedmiotowe pismo doręczone zostało A. G. dnia 25.01.2019 r. przesyłką poleconą za zwrotnym potwierdzeniem odbioru (dowód: pismo z dnia 17.01.2019 r. k. 62, zwrotne potwierdzenie odbioru korespondencji k. 63).

Następnie zaś, pismem z dnia 16.05.2019 r. Bank wezwał A. G. do zapłaty całego zadłużenia wynikającego z umowy kredytu z dnia 19.09.2017 r., aneksowanej dnia 23.07.2018 r., opiewającego na kwotę łączną 116.693,10 zł, w tym 107.839,00 zł – kapitał, 8.498,62 zł – odsetki umowne od kapitału kredytu i 355,48 zł – odsetki od zadłużenia przeterminowanego. Wezwanie to podpisał W. D., posiadający stosowne upoważnienie do działania w imieniu Banku. Doręczono je A. G. dnia 24.05.2019 r. (dowód: wezwanie do zapłaty z dnia 16.05.2019 r. k. 18, pełnomocnictwo k. 78, zwrotne poświadczenie odbioru korespondencji k. 19). Okazało się ono jednak bezskuteczne (bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

1) w zakresie oceny materiału dowodowego:

Zgromadzone w sprawie niniejszej i przywołane w ustaleniowej części uzasadnienia dowody z dokumentów ocenił Sąd jako wiarygodne. Wprawdzie strona pozwana podważała walor dowody załączonych do pozwu dokumentów w postaci umowy kredytu z dnia 19.09.2017 r. i wezwania do zapłaty z dnia 16.05.2019 r. (w pierwszym wypadku

– z uwagi na niepoświadczenie umowy za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda, w drugim zaś – z uwagi na opatrzenie wezwania tzw. faksymile osoby nieuprawnionej do działania w imieniu powoda), ale zarzuty jej ocenić należało jako bezzasadne. Zestawiając bowiem treść ww. dokumentów z pozostałymi przedłożonymi przez powoda w dalszym toku postępowania, a w szczególności aneksem z dnia 19.09.2017 r. (poświadczonym za zgodność z oryginałem przez pełnomocnika powoda), za niewątpliwe przyjąć należało, że strony postępowania łączyła umowa kredytu z dnia 19.09.2017 r. W aneksie tym jasno i wyraźnie odwołano się bowiem do ww. umowy kredytu, określając przy tym tak datę jej zawarcia jak i jej numer. Ponadto, w przedmiotowym aneksie wskazano też kwotę zobowiązania pozwanego względem Banku wynikającego z umowy kredytu z dnia 19.09.2017 r. oraz warunki jego spłaty. Aneks ten opatrzony zaś został własnoręcznym podpisem nie tylko pracownika powodowego Banku, ale także pozwanego. Jeśli zaś idzie o wezwanie do zapłaty z dnia 16.05.2019 r., to umocowanie W. D. do jego podpisania w imieniu powodowego Banku wynika wprost z pełnomocnictwa jak na k. 78 akt sprawy. Twierdzenie pozwanego, iż podpis W. D. stanowi jedynie tzw. faksymile nie zostało zaś w żaden sposób udowodnione.

2) w zakresie oceny prawnej żądania pozwu

Zgodnie z treścią z art. 69 ust. 1 i 2 cyt. ustawy Prawo bankowe przez umowę kredytu bank zobowiązuje się oddać do dyspozycji kredytobiorcy na czas oznaczony w umowie kwotę środków pieniężnych z przeznaczeniem na ustalony cel, a kredytobiorca zobowiązuje się do korzystania z niej na warunkach określonych w umowie, zwrotu kwoty wykorzystanego kredytu wraz z odsetkami w oznaczonych terminach spłaty oraz zapłaty prowizji od udzielonego kredytu (ust. 1). Umowa kredytu powinna przy tym być zawarta na piśmie i określać w szczególności: strony umowy, kwotę i walutę kredytu, cel, na który kredyt został udzielony, zasady i termin spłaty kredytu, wysokość oprocentowania kredytu i warunki jego zmiany, sposób zabezpieczenia spłaty kredytu, zakres uprawnień banku związanych z kontrolą wykorzystania i spłaty kredytu, terminy i sposób postawienia do dyspozycji kredytobiorcy środków pieniężnych, wysokość prowizji, jeżeli umowa ją przewiduje, warunki dokonywania zmian i rozwiązania umowy (ust. 2).

Biorąc pod uwagę treść powyższego przepisu stwierdzić należało, że umowa zawarta przez strony postępowania niewątpliwie spełniała wymogi umowy kredytowej. Celem kredytu udzielonego pozwanemu przez powoda była bowiem m. in. spłata dotychczasowego zadłużenia kredytobiorcy i w tym zakresie umowa została zrealizowana. Wynika to jednoznacznie z treści aneksu załączonego do akt przez stronę powodową.

Pomimo powyższej konstatacji, żądanie pozwu – zdaniem Sądu – nie zasługiwało na uwzględnienie z powodu jego nieudowodnienia co do zasady i wysokości albowiem strona powodowa nie zdołała wykazać, że roszczenie o zwrot należności z tytułu umowy kredytu zaktualizowało się z chwilą jego wypowiedzenia.

Podkreślenia wymaga w tym miejscu, iż żądanie swoje powód wywodził z faktu postawienia całego zobowiązania w stan wymagalności w związku z wypowiedzeniem umowy o kredyt łączącej go z pozwanym. Rzecz jednak w tym, iż – w przekonaniu Sądu – powód dokonał wypowiedzenia w sposób wadliwy. W treści wypowiedzenia z dnia 17.01.2019 roku przewidziano szereg warunków spłaty zadłużenia, a samo wypowiedzenie umowy kredytu określone zostało warunkowo i to w sposób niejasny dla osoby o podstawowej wiedzy w zakresie bankowości. Wypowiedzenie umowy powodowy Bank uzależnił bowiem od nieskorzystania przez pozwanego z uprawnień określonych za pomocą przepisu prawa bankowego tj. art. 75c, którego treści jednak nie przytoczył. Analizując treść ww. pisma nie sposób także nie dostrzec, że opatrzone jest ono tytułem „Warunkowe wypowiedzenie umowy o pożyczkę/kredyt konsolidacyjny” i że de facto nie dokonano w nim wypowiedzenia umowy łączącej strony postępowania, lecz wezwano pozwanego do dokonania w terminie 14 dni roboczych, liczonych od dnia otrzymania przedmiotowego dokumentu, spłaty zaległości wynoszącej wówczas 6.928,37 zł, jedynie niejako „na marginesie” wskazując, że w przypadku nieskorzystania z uprawnień, o których mowa w art. 75 c ustawy Prawo bankowe powodowy Bank wypowiada umowę z zachowaniem 30-dniowego okresu wypowiedzenia, rozpoczynającego się od dnia, w którym upłynął termin 14 dni roboczych, licząc od daty doręczenia wspomnianego „Warunkowego wypowiedzenia umowy o pożyczkę/ kredyt konsolidacyjny”. Takie oświadczenie woli powoda, w przekonaniu Sądu, nie jest wypowiedzeniem jednoznacznym. Z tak sformułowanego oświadczenia nie sposób bowiem wywnioskować, kiedy nastąpią skutki wypowiedzenia, od kiedy biegnie 30 - dniowy termin wypowiedzenia i wreszcie jaka kwota wykorzystanego kredytu i odsetek będzie wymagalna z chwilą upływu

terminu wypowiedzenia. Wymaganie w tej sytuacji, że pozwany będzie w stanie odczytać treść tak postawionego warunku i sprostować mu, było wygórowane. Należy zaznaczyć, że wypowiedzenie umowy kredytowej stanowi bardzo dotkliwe dla kredytobiorców uprawnienie kształtujące Banku w stosunku kredytowym, bo jego wykonanie może doprowadzić do zakończenia tego stosunku przed pierwotnie ustalonym okresem spłaty kredytu.

Procedując w sprawie niniejszej Sąd miał na uwadze brak jednolitości poglądów doktryny i orzecznictwa w kwestii, czy wypowiedzenie umowy kredytowej pod warunkiem niezapłacenia zadłużenia jest nieważne. Pogląd opowiadający się za nieważnością takiego oświadczenia woli wyraził m.in. Sąd Apelacyjny w Białymstoku w wyrokach z dnia 26 lipca 2017 r. sygn. akt I A Ca 143/17 oraz z dnia 19 lipca 2018 r., sygn. akt I A Ca 285/18, z dnia 14 grudnia 2018 r., sygn. akt I A Ca 496/18 i Sąd orzekający w całości go akceptuje. Prezentowany jest również i odmienny pogląd, a mianowicie, że nie została wyłączona, co do zasady, dopuszczalność zastrzeżenia warunku także w jednostronnej czynności prawnej obejmującej wypowiedzenie umowy, a warunkiem może być także spełnienie świadczenia (vide: wyrok Sądu Apelacyjnego w Katowicach z 20 lutego 2015 r., sygn. akt I A Ca 850/14, LEX nr 1665779; wyrok Sądu Najwyższego z 8 września 2016 r., sygn. akt II CSK 750/15, LEX nr 2182659). Wskazuje się jednak i wówczas na potrzebę dokonywania oceny skuteczności oświadczenia o wypowiedzeniu umowy o kredyt pod warunkiem niezapłacenia zadłużenia w kontekście postanowień konkretnej umowy. Zastosowaniu takiego sposobu rozwiązania umowy sprzeciwiać się może jej trwały charakter, dokonanie wypowiedzenia bez wypełnienia wymaganych czynności upominawczych, niejasna sytuacja w odniesieniu do czasu i zakresu skuteczności takiego oświadczenia, jak też dotkliwe pozbawienie ochrony interesów kredytobiorcy (vide: wyrok Sądu Najwyższego z 8 września 2016 r., sygn. akt II CSK 750/15, LEX nr 2182659).

Zwrócić również należy uwagę na pogląd zaprezentowany przez Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 29 kwietnia 2009 r. (sygn. akt II CSK 614/08), w którym wskazano, że do kategorii czynności prawnych niedopuszczających warunku należy zaliczyć takie, które mają od razu kształtować stabilne stosunki prawne jak jednostronne czynności prawokształtujące, czy wypowiedzenie trwałego stosunku cywilnoprawnego. Sąd Najwyższy wskazał, że jednostronne oświadczenia woli wywierające z chwilą ich złożenia innej osobie wpływ na jej stosunki majątkowe z reguły nie powinny być dokonywane z zastrzeżeniem warunku, ochrona prawna bowiem interesów tej osoby wymaga, aby zakres skuteczności takich oświadczeń był od razu oznaczony. Dotyczy to zwłaszcza wypowiedzenia, prowadzącego do zakończenia stosunku zobowiązaniowego o charakterze trwałym, gdyż druga strona powinna mieć od razu pewność co do swojej sytuacji prawnej. Argumentując w powyższy sposób, Sąd Najwyższy opowiedział się za niedopuszczalnością wypowiedzenia umowy z zastrzeżeniem warunku.

Przenosząc powyższe na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że samo zatytułowanie pisma z dnia 17.01.2019 r. wskazuje na warunkowy charakter wypowiedzenia. Przewiduje ono możliwość wypowiedzenia umowy pod warunkiem niezapłacenia zaległości, stawiając jednocześnie dalej idący warunek o możliwości skorzystania z restrukturyzacji zadłużenia i skutków nieuregulowania zaległości w całości lub w części. Z treści tego pisma nie da się wyprowadzić jasnych, jednoznacznych wniosków o terminie, w którym rozpocznie się bieg 30 - dniowego okresu wypowiedzenia oraz, jaka kwota wykorzystanego kredytu i odsetek będzie wymagalna z chwilą upływu terminu wypowiedzenia skoro to wszystko uzależnione zostało od uprzedniego braku spłaty zadłużenia lub złożenia przez pozwanego wniosku o restrukturyzację zadłużenia. Niejasny sposób sformułowania treści wypowiedzenia powodował, że przedmiotowe wypowiedzenie pozwanemu umowy kredytowej nie mogło być uznane za skuteczne. Skoro więc umowa o kredyt nie została pozwanemu skutecznie wypowiedziana, to jest umową ważną i nadal wiąże strony. Nie istniały więc podstawy do żądania zwrotu całego świadczenia, jakie pozwany otrzymał w ramach tej umowy. Powód nie przedstawił zaś żadnej kalkulacji, która umożliwiłaby Sądowi dokonanie obrachunku wysokości zadłużenia pozwanego z tytułu zapadłych rat, odsetek kapitałowych i ewentualnych odsetek od zadłużenia przeterminowanego.

Uwzględniając wszystko powyższe orzeczono jak w pkt I wyroku.

O kosztach procesu Sąd orzekł w oparciu o treść art. 98 kpc w zw. z § 2 pkt 6 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (j.t. Dz.U. z 2018 r. poz. 265). Skoro powód proces niniejszy przegrał w całości, to – zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik postępowania – winien

zwrócić pozwanemu wszystkie wyłożone w jego toku koszty, na które złożyły się pozycje następujące: wynagrodzenie fachowego pełnomocnika reprezentującego powoda – 5.400,00 zł i opłata skarbową od pełnomocnictwa udzielonego przez powoda – 17,00 zł.

SSO Aneta Ineza Sztukowska